

ДНЕВНИКЪТЪ

(стенографски)

на

XV-то обикновено Народно събрание. Втора извънредна сесия.

XVII заседание, вторникъ, 23 юлий 1913 г.

(Открито отъ подпрѣседателя г. Х. Тодоровъ, въ 3 ч. 45 м. слѣдъ пладне)

Прѣседателствующъ Х. Тодоровъ: (Звъни) Засѣданието се открива.

Моля г. секретаря да прочете списъка на г. г. народнитѣ прѣдставители.

Секретарь А. Нипровъ: (Чете. Отсѣствуватъ г. г. народнитѣ прѣдставители: Несторъ Абаджиевъ, Хасанъ-бей Апти-беевъ, Петъръ Бабаджановъ, Иванъ Балтаджиевъ, х. Вандо Бобошевски, Стефанъ Бояджиевъ, Димитъръ Бръчковъ, Стоянъ Бурмовъ, Ангелъ Вачовъ, д-ръ Георги Гаговъ, д-ръ Никола Георгиевъ, Михаилъ Георгиевъ, Стефанъ Гѣбовъ, Богданъ Дачевъ, Мурадъ-бей Джевдедовъ, Георги Джовизовъ, Христо х. Димитровъ, Василъ Димчевъ, Георги Диневъ, Иванъ Еневъ, д-ръ Димо Желѣзовъ, д-ръ Асѣнъ Златевъ, Димитъръ Икономовъ, Стефанъ Икономовъ, Константинъ Илиевъ, Иванъ Казанджиевъ, Иванъ Кацаровъ, Петъръ Козловъ, Григоръ х. Константиновъ, Григоръ Коцевъ, Петко Кочанковъ, д-ръ Тодоръ Кръстевъ, Герго Лаковъ, Бочо Лачовъ, Тодоръ Лунгаловъ, Антонъ Мандевъ, Мехмедали Герей Месудовъ, Иванъ Миневъ, Иванъ Минчевъ, Анастасъ Мустаковъ, Димитъръ Нарлиевъ, Никола Начевъ, Теню Начевъ, Георги Недковъ, Симсонъ Неновъ, Петъръ Петрановъ, Иванъ Петровъ, Иванъ Петровъ, Христо Пипаловъ, д-ръ Константинъ Помяновъ, Венедиктъ Поповъ, Иванъ Поповъ, Тодоръ Пчеларовъ, Димитъръ Патѣмовъ, Василъ Радосевъ, Петко Разсукановъ, Маню Райновъ, Кирилъ Славовъ, Илия Стаматовъ, Василъ Стаменовъ, Раде Станоевъ, Мехмедъ х. Хасановъ, Станко Христовъ, Христо Цаневъ и Никола Ченковъ)

Прѣседателствующъ Х. Тодоровъ: Отсѣствуватъ 65 души народни прѣдставители; има законното число, за да се състои засѣданието.

Има двѣ питання отъ бургазкия народенъ прѣдставителъ г. Георги Николовъ къмъ г. министра на войната.

Първото питане има слѣдното съдържание: (Чете)

„Моля г. военния министъръ да отговори:

„1. Слѣдъ заемаването на Тракия отъ турскитѣ войски и на частъ отъ Македония отъ грѣцкитѣ и сръбскитѣ войски, до оттегляването имъ, не намира ли за нужно да освободи всички длѣжностни лица отъ Одринското и Сѣрско губернаторства, за да не

бждатъ лишени товаръ на хазната, и ако мисли да направи туй, то кога тѣкми да го извърши?“

Второто питане има слѣдното съдържание:

„Моля да ми се отговори:

„1. Извѣстно ли е на г. военния министъръ, че Михаилъ Зелковъ, войникъ-опѣлченецъ, е билъ назначенъ за секретаръ на Сѣрското губернаторство и като такъвъ е получавалъ заплата 500 л. на мѣсецъ?

„2. Намира ли г. министърътъ, че опрѣдѣление подобна заплата на единъ войникъ е незаконно? и

„3. Ако намира, че туй е незаконно, смѣта ли да вземе мѣрки да се възвърне на хазната сумата, съ която е оштетена, и какви мѣрки би счелъ за нужно да вземе по тоя случай?“

Има думата г. министърътъ на войната да отговори на тѣзи питання.

Министъръ генералъ Г. Вазовъ: Г. г. народни прѣдставители! Всички чиновници отъ Тракийското и Македонското губернаторства, които, слѣдъ нахлуването на турскитѣ и грѣцки войски въ новоосвободенитѣ бѣлгарски земи, бѣха принудени да напуснатъ постоветѣ и да се завърнатъ въ Бѣлгария по разпоредба на Министерството на вътрѣшнитѣ работи, сж вече или освободени — тѣзи за които нѣмаше мѣста — или сж повърнати на старитѣ мѣста — тѣзи, които сж заемали прѣдварително извѣстна длѣжност и сж били командировани да изпълняватъ административна служба. Въ това число така е постѣпено и съ г. Зелкова, за който тукъ е дума. Отъ наведената отъ менъ справка, г. Зелковъ е опѣлченецъ отъ I опѣлченска дружина, отъ IX-то военно полково окръжие. Понеже нѣмаше лица за административни длѣжности, то тогава на бърза рѣка, при сформирването на администрацията въ тракийското и македонското губернаторства, се назначиха лица отъ по-интелигентнитѣ опѣлченци на разни административни длѣжности; въ това число е билъ назначенъ и г. Зелковъ. Да-ли, обаче, той е занимавалъ секретарска длѣжност и получавалъ ли е особена заплата, това не ми е извѣстно, защото нѣмаше врѣме да направя справка. Ако-би да се окаже, че той, въ качеството си на опѣлченецъ, е получавалъ заплата незаконно, то тогава, разбира се, ще бждатъ взети мѣрки, за да я повърне.

Това е, което имахъ да кажа.

Прѣдседателствующъ Х. Тодоровъ: Има думата г. Георги Николовъ.

Г. Николовъ: Азъ съмъ доволенъ отъ отговора на г. военния министъръ. Ще моля само тая справка да се привърши докрай и, слѣдъ като се констатира, че дѣйствително г. Михаилъ Зелковъ е получавалъ една заплата отъ 500 л. незаконно, да се взематъ мѣрки да се повърне сумата. Ако е имало нужда отъ неговитѣ способности като администраторъ, използвали сж го като войникъ и, мисля, че нѣма защо да получава заплата. Който е виновникътъ, трѣбва да плати сумата, защото тя е изразходвана незаконно.

Прѣдседателствующъ Х. Тодоровъ: Пристъпваме къмъ първата точка отъ дневния редъ: трето четене на законопроекта за допълнителенъ извънреденъ свѣрхсмѣтенъ кредитъ отъ 50.000.000 л. за военни нужди.

Моля г. докладчика да го прочете.

Докладчикъ Г. Николовъ: (Чете)

„З а к о н ъ

за допълнителенъ извънреденъ свѣрхсмѣтенъ кредитъ отъ 50.000.000 л. за военни нужди.

„Чл. 1. Разрѣшава се на министра на войната допълнителенъ извънреденъ свѣрхсмѣтенъ кредитъ на сума 50.000.000 л. за нуждитѣ на армията, изброени въ чл. 1 отъ закона за извънредния свѣрхсмѣтенъ кредитъ отъ 50.000.000 л. за военни нужди, утвърденъ съ указъ № 82 отъ 22 септемврий 1912 г., споредъ приложената секретна таблица.

„Чл. 2. Разходитѣ по тоя допълнителенъ свѣрхсмѣтенъ кредитъ да се произвеждатъ и оправдаватъ съгласно съ закона за отчетността по бюджета и съ постановленията, съдържащи се въ закона за извънреденъ свѣрхсмѣтенъ кредитъ отъ 50.000.000 л. за военни нужди, утвърденъ съ указъ № 82 отъ 22 септемврий 1912 г., измѣненъ и допълненъ съ закона отъ 26 мартъ 1913 г.

„Чл. 3. Разходитѣ по тоя допълнителенъ свѣрхсмѣтенъ кредитъ да се покриватъ отъ произведението на заеми срѣщу съкровищни бонове.“

Прѣдседателствующъ Х. Тодоровъ: Ще се гласува. Моля г. г. народнитѣ прѣдставители, които присматъ на трето четене закона за допълнителенъ извънреденъ свѣрхсмѣтенъ кредитъ отъ 50.000.000 л. за военни нужди, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство) Събранието приема.

Слѣдующата точка отъ дневния редъ е: второ четене на законопроекта за отпушане дневни пари, начиная отъ 18 юний 1913 г., на всички долни чинове отъ армията.

Има думата г. министъръ-прѣдседателъ.

Министъръ-прѣдседателъ д-ръ В. Радославовъ: Г. г. народни прѣдставители! Понеже законопроектътъ за опрѣдѣляне дневни пари на долнитѣ чинове отъ армията прѣтърпѣ нѣкои измѣнения, съ които правителството не е съгласно и трѣбва да му се даде врѣме да проучи този въпросъ по-основателно, за да може да го внесе въ идущата сесия, оттеглямъ този законопроектъ отъ дневния редъ.

При туй дължъ ми е да заявя на г. г. народнитѣ прѣдставители, че всичкитѣ наредби, които се приеха въ втората извънредна сесия на XV обикновено Народно събрание, сж одобрени отъ Негово Величество.

При туй имамъ честъ, г. г. народни прѣдставители, да прочета слѣдующето писмо, което получихъ сега отъ Негово Величество: (Чете)

„До прѣдседателя на Министерския съвѣтъ, министъръ на вътрѣшнитѣ работи и народното здраве, д-ръ В. Радославовъ.

„На основание чл. 130 отъ конституцията, възлагамъ Ви да закриете отъ мое име втората извънредна сесия на XV-то обикновено Народно събрание.

„Столица София, 23 юлий 1913 г.

Фердинандъ.“

Съ туй обявявамъ на г. г. народнитѣ прѣдставители, че втора извънредна сесия на XV обикновено Народно събрание е закрыта.

(Закрыта въ 4 ч. 5 м. слѣдъ пладне)

Прѣдседателствующъ подпрѣдседателъ: **Х. Тодоровъ**

Секретаръ: **А. Кипровъ.**

Началникъ на Стенографското бюро: **Т. Гълъбовъ.**